

[Elisabeth Bruun Olesen]

te tilfælde godt være meget, det kan i mange tilfælde være enormt meget.

Jeg har bemærket, at SFs forslag slutter med, at til trods for SFs forslag – hvis det blev vedtaget i den form, det foreligger i – skal gældssanering efter konkursloven også være mulig og omfatte også gældstyngede med studiegæld. Der vil stadig væk være folk, man ikke kan sætte på formel. Der vil være folk, som til trods for en tilsyneladende stor indtægt ikke kan betale det, simpelt hen fordi deres sociale forhold med børn og andre ting er af en sådan art, at det er umuligt, og de skal så hjælpes efter konkurslovens bestemmelser.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Ordføreren for forslagsstillerne til beslutningsforslag nr. B 94 (om rentelettelser og gældssanering af studiegæld), hr. Estrup, har ordet.

Estrup (RV):

Det er en af de dage, hvor det ikke er nødvendigt at takke for kommentarerne, for jeg tror, vi kan takke hinanden, når vi om forhåbentlig ikke ret længe har gennemført noget på det her område. Det er vel det, det drejer sig om.

Derfor var jeg meget enig i mange af de bemærkninger, fru Elisabeth Bruun Olesen havde, og som hr. Erling Olsen havde tidligere. Det gælder om, at vi får en ordning nu. Jeg synes også, at der ligger et rimelig godt grundlag for, at vi kan blive enige.

Det er klart, at når man arbejder med så vanskelige problemer, så når man også frem til principielle spørgsmål, som ind imellem naturligvis må skille, og som man så må vælge imellem. Et af dem var jeg inde på lidt tidligere, nemlig om man her skal følge konkurslovens hidtil anvendte principper for gældssanering, altså at det er individuel trang, der er afgørende for gældssaneringen, eller man skal gå over til det, man kunne kalde et retsprincip, hvor man efter relativt summariske regler afskriver en del af gælden, når bestemte, nærmere fastlagte kriterier er opfyldt.

Jeg synes, vi må gøre vores stilling op i det følgende. Jeg vil ikke låse mig fast på nuværende tidspunkt, blot sige, at vi har altså taget udgangspunkt fra radikal side i kon-

kurslovens hidtidige opfattelse af gældssanering.

Jeg vil godt pege på én yderligere ting, som må indgå i overvejelserne. Det er klart, at i det øjeblik man anvender summariske gældssaneringsprincipper, kan man komme i den situation, at der er nogle, der bliver behandlet for gunstigt, og nogle, der bliver behandlet for dårligt. Man kan faktisk godt komme i den situation, at folk, som opfylder hr. Rahbæk Møllers kriterium og SFs forslags kriterium, ikke vil være i stand til at betale, fordi de har andre forpligtelser.

Jeg bed mærke i et af fru Elisabeth Bruun Olesens tidligere indlæg om, at vi faktisk meget nemt kan opstille enkeltteksempler, som gør, at et summarisk gældskriterium ikke er acceptabelt, og det synes jeg vi skal lade indgå i overvejelserne. Specielt hvis vi måtte overveje at ændre procentsatsen fra 15 til 25, som hr. Erling Olsen antydede, kan der meget nemt være en del gældsramte, som falder igennem nettet.

For os er det vigtigt, at man kombinerer en gældssaneringsordning med hjælp til selvhjælp i form af en rentetilskudsordning. Jeg ved ikke, om det er forudsat i SFs forslag, at man opretholder rentetilskudsordningen. Jeg synes, at det må være et krav, at vi gør, hvad vi kan for stadig væk at opmuntre dem, der er i gang med at tilbagebetale, til at fortsætte med det, og så til gengæld laver nogle rimelige gældssaneringsregler for de tilfælde, hvor det slet ikke kan lade sig gøre.

Jeg vil godt kommentere nogle af de bemærkninger, der har været, og i første omgang tage fat i noget af det, som undervisningsministeren sagde om det radikale forslag.

Det, undervisningsministeren bl.a. var inde på, var, at med den karenstid på to år, vi har arbejdet med, bliver det alt for let, det bliver alt for tiltrækkende at flytte over i Hypotekbanken og få sneret sin gæld dér. Jeg tror ikke, det er en rigtig opfattelse af, hvad der ligger i vores forslag, for man skal jo opfylde flere krav for at blive gældssaneret.

For det første skal man altså have været de to år i Hypotekbanken, have fået sin gæld overtaget af Hypotekbanken. Dernæst skal man opfylde nogle objektive trangskriterier for overhovedet at få vurderet sin sag. Det vil sige, at man meget vel kan risikere, at man, når man flytter over i Hypotekbanken,